

Sygn. akt VI Gz 212/16

POSTANOWIENIE

Dnia 7 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Marta Zalewska (spr.)

Protokolant: inspektor Agnieszka Chmiel

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2016 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa W. C.

przeciwko K. K. (1)

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda W. C. na postanowienie Sądu Rejonowego w Krośnie V Wydziału Gospodarczego z dnia 15 lipca 2016 r., sygn. akt V GC upr 139/16

postanawia:

I. zmienić zaskarżone postanowienie i oddalić wniosek pozwanego o zawieszenie postępowania, pozostawiając Sądowi Rejonowemu w Krośnie V Wydziałowi Gospodarczemu rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania zażaleniowego w orzeczeniu kończącym postępowanie;

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15.07.2016r. SR w Krośnie V Wydział Gospodarczy zawiesił postępowanie do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy z powództwa K. K. p-ko W. C. o zapłatę kwoty 33.424,02 zł V GC 256/16. W uzasadnieniu wskazał, iż przed tutejszym Sądem zawisła sprawa z powództwa W. C. przeciwko K. K. (1) o zapłatę kwoty 4.459,98 zł. tytułem czynszu za najem lokalu. W odpowiedzi na pozew pozwany wniosł o połączenie niniejszej sprawy ze sprawą wniesioną przez niego przeciwko W. C. w dniu 1 kwietnia 2016 r. i rozpoznanie obu spraw łącznie, ewentualnie zawieszenie niniejszego postępowania do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia w/w sprawy. Pozwem z dnia 1 kwietnia 2016 r., sygn. akt V GC 256/16, K. K. (1) dochodzi od W. C. kwoty 33.424,02 zł. tytułem odszkodowania za szkody powstałe w wyniku zalania sprzętu muzycznego przechowywanego w pomieszczeniach wynajmowanych od pozwanego przez powoda. Łączna wartość odszkodowania opiewa na kwotę 37.884,00 zł., jednak kwota 4.498,98 zł. została przedstawiona do potrącenia należności W. C. z tytułu czynszu najmu dochodzonego przez niego w niniejszym procesie. Zdaniem sądu I instancji ustalenia procesu wytoczonego przez K. K. (3) W. C. będą miały wpływ na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy, a ponieważ ze względu na odmienny tryb rozpoznania spraw ich połączenie nie jest możliwe, na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c., należało postanowić jak w sentencji.

Powyższe postanowienie zaskarżył powód. Wniósł o zmianę tego postanowienia i oddalenie wniosku pozwanego o zawieszenie postępowania, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego. W uzasadnieniu zarzucił, iż niniejsze postępowanie jest postępowaniem uproszczonym o zapłatę zaległego czynszu, gdzie obrona pozwanego polega na podniesieniu zarzutu wygaśnięcia zobowiązania pozwanego na skutek złożonego przez niego oświadczenia o potrąceniu z tytułu roszczenia odszkodowawczego. Zgodnie

a art. 505⁴ § 2 kpc zarzut potrącenia jest dopuszczalny, jeżeli roszczenia nadają się do rozpoznania w postępowaniu uproszczonym (SN w: II CZp 56/05). Roszczenie pozwanego zgłoszone w konkurencyjnym postępowaniu V GC 256/16 na kwotę 33.424,02 zł nie nadaje się do postępowania uproszczonego, tym samym zgłoszony przez pozwanego w tym procesie zarzut potrącenia jest niedopuszczalny. W niniejszym postępowaniu pozwany podnosi zarzut wygaśnięcia zobowiązania w zakresie kwoty 4.459,98 zł, której to kwoty pozwany nie dochodzi w postępowaniu pod sygn. V GC 256/16. Tym samym nie zachodzi zależność prejudycjalna w obu postępowaniach.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie. Nie ulega wątpliwości, iż postępowanie w sprawie niniejszej jest postępowaniem uproszczonym (art. 505¹ pkt 1 kpc). Nie ulega też wątpliwości, iż pozwany złożył powodowi oświadczenie o potrąceniu swej wierzytelności w kwocie 37.884 zł z tytułu odszkodowania (vide: oświadczenie z dnia 17.02.16r. k. 34). Z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia wynika zaś, iż pozwany wniósł pozew p-ko powodowi o zapłatę reszty w/w odszkodowania, pozostałego po złożonym oświadczeniu o potrąceniu. Zgodnie z przepisem art. 505⁴ §2 kpc zarzut potrącenia jest dopuszczalny, gdy oba wzajemne roszczenia nadają się do rozpoznania w postępowaniu uproszczonym. Tymczasem pozwany przedstawił do potrącenia roszczenie odszkodowawcze w kwocie przekraczającej dopuszczalne 10.000 zł wedle art. 505¹ pkt 1 kpc, abstrahując już, czy źródłem jego roszczenia był delikt, czy nienależyte wykonanie umowy najmu przez powoda, czego pozwany nie sprecyzował. Tym samym jego roszczenie odszkodowawcze nie kwalifikuje się do rozpoznania w postępowaniu uproszczonym, co skutkuje, iż w tym procesie sąd nie może badać wierzytelności wzajemnej pozwanego, objętej zarzutem potrącenia.

Sąd II instancji podziela też stanowisko skarżącego w zakresie zarzutu braku prejudycjalności z uwagi na przedmiot żądania pozwu w sprawie V Gc 256/16. Skoro przedmiotem tamtego postępowania jest kwota 33.424,02 zł, to ustalenia sądu poczynione w tej sprawie nie będą miały znaczenia prejudycjalnego dla dalszej części tegoż roszczenia, objętego zarzutem potrącenia w tej sprawie. Powyższe ma jednak znaczenie drugorzędne w uwagi na przepis art. 505⁴ §2 kpc i poczynione w jego oparciu rozważania prawne.

Z tych względów sąd na mocy art. 386 § 1 kpc orzekł , jak w pkt I postanowienia. W zakresie wniosku powoda dotyczącego kosztów postępowania zażaleniowego orzekł na mocy art. 108 § 1 zd. 1 kpc.